

2) Forslag af Krabbe, P. Jørgensen og S. Sørensen:

At der i 5te Linie fra oven sættes istedet for „over Halvdelen“ „en Tredideel.“

3) Forslag af Dreyer og Flensborg: at en ny Paragraph, som bliver § 3, vedtages, saalydende:

„Ovenstaaende § 2 skal dog ikke gjælde med Hensyn til Forpagterne, i det Tilfælde, at Grundeleeren har Bopæl indenfor Grændserne af den bortforpagtede Eiendom.“

Til Udvalgets Majoritets Redaction af Udkastets § 14.

4) Forslag af Drholm:

At denne Paragraph redigeres saaledes, som af Udvalgets Pluralitet foreslaaet, dog med Udeldelse af det andet Affnit, som begynder med Ordene „dog bliver forsaavidt.“

1) Forslag af Unsgaard: At Udkastets § 16 udgaaer, og at i Stedet for samme sættes følgende Paragraph:

Ligesom den Jagtberettigede ifølge Forordn. af 20de Mai 1840, § 26, i Overensstemmelse med de almindelige om Skadeserstatning gjældende Grundsætninger, har, efter uwillige Mænds Skjøn, paa lovlig Maade at godtgjøre Vedkommende al den Skade, som han, ved at udøve eller lade udøve Jagt paa Eiendomme, som havees i Cie eller Brug af Andre end den Jagtberettigede selv, paafører Ciere eller Brugere paa Sæd eller anden Afgrøde eller paa Hegn, saaledes skal den Jagtberettigede endvidere for Fremtiden være forpligtet til at skaffe de ikke jagtberettigede Jordbrugere i hans Jagtdistrict Fred for Kronvildt og Daavildt. Det paalægges ham derfor ikke blot, i Overensstemmelse med Lovgivningens almindelige Grundsætninger, efter uwillige Mænds Skjøn, at erstatte den Skade, der af Kronvildt eller Daavildt eller af dette i Forening med Naavildt maatte tilføies de ikke jagtberettigede Jordbrugeres Sæd eller andre Markfrugter af hvilkensomhelst Art, men han har derhos for hver Gang, det paa lovlig Maade bevises, at Kronvildt eller Daavildt er seet at opholde sig paa den ikke jagt-

berettigede Jordbrugers Lod, til denne at erlægge en Kjiendelse, der for første Gang fastsættes til 2 Rbd. og for hver følgende Gang til 5 Rbd.

Dog kan den Jagtberettigede befrie sig for Forpligtelse til den her nævnte Erstatning og Kjiendelse, saafremt han vil overdrage den vedkommende Jordbruger Ret til selv at nedskyde Kronvildt og Daavildt paa de paaagjældende Jorder.

2) Forslag af Unsgaard: At Udkastets § 17 redigeres saaledes:

Det i Frd. af 20de Mai 1840, § 25, indeholdte Forbud imod paa Fællig, forsaavidt flere ere berettigede til Jagt sammesteds, at udøve Jagt i visse Tider efter visse Arter Vildt, under den for ulovlig Jagt i Almindelighed anordnede Straf, udvides herved til ligeledes at gjælde for Jagt paa Gnemærker efter Kaa- dyr og Hareer fra den 1ste Februar til den 12te September, efter Algerhøns fra den 1ste Marts til den 12te September og efter Ursfugle og Bekkasiner fra den 1ste Februar til den 12te August, dog med Undtagelse af Jagt i Haver eller i indhegnede Dyrehaver, samt i de Kgl. Bildtbåner.

Overtredelse af dette Forbud skal kunne paatales saavel af vedkommende Communalbestyrelse som af enhver Jagtberettiget i Communen, efter de for private Politiefager gjældende Regler.

De idømte Bøder blive at tillægge Communens Fattigkasse.

Premierministeren: Da denne Sag var under 1ste Behandling her i Thinget, hindrede Sygdom mig fra at være tilstede. Jeg troer derfor at skyld mig selv og skyld Thinget at udtale min Anskuelse om det Princip, som ligger til Grund i denne Anordning, inden man gaaer videre i Discussionen. Her er for mig ikke Tale om Rettighedens Værdi; denne Værdi kan anses meget forskellig, og den er ikke saameget en Pengeværdi som en Affectionsværdi; for En er den stor, for Andre fast ingen. Derimod er det Principet, som ligger til Grund for Loven, som jeg skal tillade mig at udtale mig om, og jeg skal tillige